

4 Αυγούστου 2016

Στα περιβόλια του Άθωνα

Ορθοδοξία / Άγιον Όρος

Αιμίλιος Γάσπαρης

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2aoHLUd>]

Σάββατο 10/7/1976 και ώρα 7.00΄αναχώρηση από τη Λαύρα. Μετά τρεις ώρες δρόμο φτάσαμε στα Καυσοκαλύβια μέσα από ένα δάσος καστανιάς, ελάτης και πεύκου, περάσαμε τα νερά προς το δρόμο της Σκήτης της Αγίας Άννας υψόμετρο 750 μέτρα. Πέρασαμε από τη σκήτη του πατέρα Μεθόδιου που η ηλικία του φτάνει τα 70 χρόνια. Το μεσημέρι στα Καυσοκαλύβια. Ερημιά, Ιωασαφαίοι ζωγράφοι, το τυπικό κέρασμα. Δεν είδαμε κανένα άλλο. Φάγαμε σύκα. Στον ταρσανά στις 12.00΄, ζέστη.

Το καθολικό της Μονής Γρηγορίου

Περιμένοντας το караβάκι κάναμε μπάνιο, πλύναμε ρούχα. Φύγαμε στις 16.00΄μαζί με τα άλλα παιδιά που συνταξιδεύαμε. Φτάσαμε στην Μονή Αγίου Παύλου στις 17.30΄ αφού περάσαμε πλέοντας από τις σκήτες στις βραχώδεις ακτές του Άθωνα, Καρούλια, Κατούνια, Αγία Άννα και Νέα Σκήτη. Φωλιές πάνω στους βράχους. Θαυμάσιες άγριες ακτές. Από τον ταρσανά της χρειάζεται μισή ώρα για την Παύλου. Όμορφο μοναστήρι, είδαμε τη βιβλιοθήκη και υπέροχες εικόνες και σταυρούς. Ο βιβλιοθηκάριος, φλύαρος και πνευματικός του Πατακού. Φαγητό ρύζι με μπακαλιάρο. Σ' ένα τεράστιο δωμάτιο το βράδυ κοιμηθήκανε επτά άτομα.

Κυριακή 11/7/1976. Πρωί - πρωί φύγαμε για τη Μονή Διονυσίου. Σε μισή ώρα φτάσαμε και εκεί παρακολουθήσαμε τη λειτουργία. Πήραμε αγιασμένο βαμβάκι από τα λείψανα των αγίων. Φάγαμε σε μια Τράπεζα με νωπογραφίες του Θεοφάνη. Το φαγητό ήταν ρεβίθια με ψάρι και ωραίο κρασί. Μείναμε ως αργά το μεσημέρι και μας κέρασαν καφέ. Και εκεί φωτογραφίες των βασιλιάδων. Κατεβήκαμε στην ακτή και κάναμε μπάνιο. Μετά τραβήξαμε για τη Μονή Γρηγορίου. Κουραστική διαδρομή και μες στον ήλιο. Το μοναστήρι όμως υπέροχο, δίπλα στην θάλασσα, με φοίνικες. Και εδώ το κέρασμα, ο εσπερινός, η ολονυκτία, το φαγητό, τουρλού και λουκουμάδες. Ζωγραφική. Υποψήφιοι καλόγεροι. Το μοναστήρι είναι σχετικά νέο, δεν υπάρχουν τόσα ιστορικά κειμήλια. Νέος και ο ηγούμενος και ομιλητικός. Μας

χάρισε ένα βιβλίο, συμβουλές προς μοναχούς μετά το φαγητό. Καινοτομία.

Δευτέρα 12/7/1976. Μετά την ολονυκτία φαγητό στις 10.00'. αναχώρηση μετά. Στα μισά του δρόμου μπάνιο σε μια υπέροχη ακρογιαλιά. Μετά τις 14.00' φτάσαμε στη Μονή Σίμωνος Πέτρας. Μοναδικό, φανταστικό και επιβλητικό μοναστήρι. Κέρασμα λουκούμι και ρακί. Επισκευές μετά τις καταστροφές που είχαν κάνει οι πυρκαγιές. Ένα κομμάτι του μοναστηριού εντελώς καινούριο. Φαγητό πατάτες. Ζωγραφική. Έτσι πέρασε το απόγευμα. Προσκύνηση των ιερών λειψάνων. Δείπνο στην Τράπεζα. Γλυκό δειλινό, συζήτηση και ύπνος.

Τρίτη 13/7/1976. Αναχώρηση για τη Δάφνη. Υπέροχο μπάνιο σε μια ερημική παραλία. Το

Το Ρωσικό μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα. Επιβλητικά, τεράστια κτίσματα. Ένα μέρος του ερειπωμένο και καμένο, γεμάτο αγριόχορτα. Βιβλική ερήμωση εκεί που ο αλλοτινός πλούτος είχε τον πρώτο λόγο. Με το караβάκι κατευθυνόμαστε προς τη Μονή Ξενοφώντος. Εκεί μοναχοί ηλικιωμένοι, σιωπηλοί προχωρούν προς το τέλος, εκεί ο θάνατος έρχεται και παρά τον καιρό και παρά τη θέληση. Παρόλα αυτά ένα μεγάλο μοναστήρι και μια υπέροχη βραδιά κατά την παραμονή μας.

Τετάρτη 14/7/1976. Μονή Δοχειαρίου, νωπογραφίες του Θεοφάνη. Ευχάριστη συζήτηση με ένα καλόγερο από την Κρήτη. Στις 11.00' αναχώρηση για την Ουρανούπολη. Διαδρομή δίπλα σε ερημικές αμμουδερές παραλίες με σκήτες και ταρσανάδες. Δελφίνια δίπλα παίζουν δίπλα μας. Αναχώρηση για Θεσσαλονίκη στις 12.30'. Μια μικρή βόλτα στην πόλη και στις 23.00' με το τρένο για την Αθήνα. Φτάσαμε στις 10.00' την επόμενη μέρα.

Στιγμές στο Όρος. Πρώτες

Αφήσαμε μεσημεριάτικα την Ιερισσό. Το караβάκι μας έφερνε στο Άγιο Όρος. Είχε γεμίσει άντρες, κληρικούς και λαϊκούς με κατεύθυνση την έξοδο από τον Στρυμονικό κόλπο. Γαλάζια, κατακάθαρα νερά κι ουρανός φωτεινός. Πίσω μας οι τελευταίες εικόνες από τα βουνά της Μακεδονίας. Μπροστά διαγράφονται πια οι αθωνικές ακτές και το Ιερό βουνό. Πολλή συγκίνηση για τούτο το ταξίδι. Οι πλαγιές του βουνού γέρνουν κατάφυτες προς τη θάλασσα. Αλλού μικρές παραλίες και αλλού απόκρημνα και κάθετα βράχια.

Περιβόλια του Άθωνα σφίγγετε τα μοναστήρια, τα κρεμαστά στους βράχους και τα πεζούλια. Φιλήματα της πέτρας και της λίγης καρπερής γης που γεννοβολά κατεβαίνοντας ως τα χείλη της θάλασσας. Περιβόλια πλούσια, καταπράσινα, δροσοποτισμένα από ρυάκια που έρχονται από ψηλά. Μικρά πεζούλια σαν άπιαστη κι απατηλή εικόνα. Τριγύρω από αρχαίες πέτρες που υψώνονται, γερές αν και

φαγωμένες από τις πυρκαγιές πολλών αιώνων. Δέντρα ευλογημένα σε μια γη που όσο κι αν δουλευτεί θα είναι πάντα καλόγενη και πάντα θα έχει να προσφέρει τον ακριβό καρπό της.

[Συνεχίζεται]

<http://bitly.com/2awmrMK>